

NIET -
ONTVANKELIJK

▶ **ONGEGROND/
AFGEWEZEN**

Arts voor tuchtrechter na fietsvalpartij

Kunt u voor de tuchtrechter verschijnen voor medische hulp die u op straat, buiten werktijd, verleent? Jazeker, u handelt dan als arts, en daarover kunt u onder omstandigheden ter verantwoording worden geroepen. Maar degene die u helpt is dan niet opeens uw patiënt geworden voor wie u tot in lengte der dagen verantwoordelijk bent. Op het moment dat bekend is dat een andere arts de behandeling overneemt, eindigt uw betrokkenheid en bent u weer 'gewoon' privépersoon. Dat maakt de onderstaande uitspraak van het tuchtcollege duidelijk, over een arts die een man hielp die ten val was

gekomen. Saillant detail is dat de arts daarbij zelf betrokken was. Eerst hadden beide mannen elkaar met de fiets geraakt, waarna de arts de andere man achterna was gegaan. Toen ontstond de valpartij. De arts bekommerde zich over de man en fietste zelfs een stuk met hem mee. De man liet diezelfde dag per sms weten dat hij bij de dokterspost terecht kon. De man stapte naar de tuchtrechter met een trits klachten. Deels was hij niet ontvankelijk in die klachten, omdat die geen betrekking hadden op het handelen als arts. Zo was het misschien niet zo handig van de arts

om de man achterna te fietsen, maar dat had niets met gezondheidszorg te maken. Ook was de arts hier niet verplicht nazorg te verlenen, dus ook dat valt buiten het tuchtrecht. Over het medisch handelen lopen de versies van beide heren zodanig uiteen dat de tuchtrechter er niet over kan oordelen. De zaak komt niet ter zitting, klacht ongegrond.

Sophie Broersen, arts niet-praktiserend/
journalist
mr. Josine Janson, adviseur gezondheidsrecht

Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Den Haag d.d. 6 februari 2018

Het college heeft de volgende beslissing gegeven inzake de klacht van A, wonende te B, klager, tegen C, arts, werkzaam te D, verweerder, gemachtigde mr. A. C. de Die, werkzaam te Amsterdam.

01

Het verloop van de procedure

- 1.1** Het verloop van de procedure blijkt uit:
- het klaagschrift, ontvangen op 4 september 2017;
 - het verweerschrift, met bijlagen;
 - de brief van klager, met bijlagen, ontvangen 7 november 2017;
 - het proces-verbaal van het op 21 november 2017 gehouden verhoor in het vooronderzoek;
 - de brief van klager, met bijlagen, ontvangen 29 november 2017;
 - de brief van de gemachtigde van verweerder, ontvangen 12 december 2017;
 - de brief van de gemachtigde van klager, ontvangen 29 december 2017.

- 1.2** Het college heeft de klacht op 6 februari 2018 in raadkamer behandeld.

02

De feiten

- 2.1** Op 3 december 2016 hebben klager en verweerder, terwijl zij beiden in een andere rijrichting fietsten, elkaar geraakt. Verweerder is vervolgens achter klager aangereden.
- 2.2** Nadat verweerder klager fietsend had ingehaald is een valpartij ontstaan, waarbij klager op de grond terecht is gekomen.
- 2.3** Verweerder heeft daarop aan klager meegedeeld dat hij arts is. Hij heeft klager bevraagd op zijn toestand (waaronder het functioneren van het geheugen) en zijn ademhaling en hartslag gecontroleerd.
- 2.4** Na enige tijd is klager per fiets op weg gegaan naar huis. Het eerste deel van die tocht is verweerder met hem meegefietst. Omdat klager aangaf een pijnlijke kaak te hebben, heeft verweerder

der hem geadviseerd zich bij een huisartsenpost te laten onderzoeken.

2.5 Op dezelfde dag, om 13.01 uur, heeft klager per sms-bericht aan verweerder laten weten dat hij die middag om 13.45 uur bij een dokterspost terecht kon. Verweerder heeft om 16.36 uur gereageerd op dit bericht.

2.6 Op 6 december 2016 heeft de vrouw van klager telefonisch contact gehad met verweerder. In dit gesprek is ook de schuld-vraag met betrekking tot de valpartij aan de orde gekomen. Verweerder heeft op dat moment het gesprek overgedragen aan zijn vrouw.

03

De klacht

Klager verwijt verweerder dat hij

1. hem medische zorg heeft onthouden, door na de valpartij geen ambulance te bellen;
2. hem is achternagereden na de eerste botsing zonder besef te ontwikkelen over de mogelijke gevolgen van zijn (voorgenomen) handelen;
3. heeft nagelaten direct na de valpartij contact te zoeken met de vrouw van klager;
4. een onjuiste houding heeft betoond, door pas na enige uren op het sms-bericht van klager te reageren;
5. gebrek aan nazorg/interesse heeft getoond, door na het telefoongesprek van 6 december 2016 niet meer naar de situatie van klager te informeren.

04

Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft de klacht en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

05

De beoordeling

5.1 Het college stelt vast dat hier sprake is van een situatie waarin partijen in eerste instantie als privépersonen (fysiek) met elkaar in contact zijn gekomen. Pas na de uit het tweede contact voort-

vloeiende valpartij is verweerder in zijn hoedanigheid als arts gaan handelen.

5.2 Handelingen in de privésfeer vallen in beginsel niet onder het tuchtrecht, tenzij deze voldoende weerslag hebben op het belang van de individuele gezondheidszorg. Wat verweerder in het tweede klachtonderdeel wordt verweten valt naar het oordeel van het college niet onder het tuchtrecht. Verweerder heeft verklaard dat hij na het eerste contact achter klager aan is gereden omdat hij hem wilde aanspreken over het gebeurde. Dit betreft een gedraging in de privésfeer die als zodanig geen weerslag heeft op het belang van de individuele gezondheidszorg. Klager is daarom wat betreft het tweede klachtonderdeel niet-ontvankelijk.

5.3 Verweerder heeft verder slechts als arts gehandeld gedurende de periode dat de situatie van klager na de valpartij dit noodzakelijk maakte. De betrokkenheid van verweerder als arts mag als beëindigd worden beschouwd vanaf het moment dat vaststond dat een reguliere arts de behandeling had overgenomen. Vanaf dat moment stonden beide partijen weer uitsluitend als privépersonen tegenover elkaar. Verweerder mocht ervan uitgaan dat vanaf het moment dat klager contact had gehad met een dokterspost en duidelijk was dat hij daar op korte termijn terecht kon, hij niet langer in zijn hoedanigheid als arts bij de situatie van klager betrokken was.

5.4 Het voorgaande brengt met zich dat klager ter zake de klachtonderdelen vier en vijf eveneens niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Deze verweten gedragingen hebben zich immers voorgedaan nadat de betrokkenheid van verweerder in zijn hoedanigheid als arts was geëindigd.

5.5 Wat betreft het eerste klachtonderdeel overweegt het college als volgt. De lezingen van partijen over de toedracht van de valpartij en hetgeen daarop aansluitend is gebeurd, lopen uiteen, met name als het gaat om de vraag of klager, zoals hij stelt, als gevolg van de valpartij het bewustzijn heeft verloren. Volgens verweerder was klager direct na de valpartij normaal aanspreekbaar. Nu objectieve ondersteuning aan beide zijden ontbreekt, kan aan de stellingen van de ene partij niet meer waarde worden gehecht dan aan die van de andere partij en kan het college er niet van uitgaan dat klager daadwerkelijk langer dan een enkel moment bewusteloos is geweest. Nu er ook anderszins geen feiten kunnen worden vastgesteld op grond waarvan het bellen van een ambulance als geïndiceerd moet worden beschouwd, kan het eerste klachtonderdeel niet gegrond worden geacht.

5.6 Met betrekking tot het derde klachtonderdeel moet in gelijke zin worden geoordeeld. Partijen verschillen zoals hiervoor opgemerkt van mening over de (ernst van de) toestand van klager na de valpartij. Partijen hebben wel beiden verklaard dat verweerder heeft geopperd dat klager zijn vrouw zou bellen, maar verschillen van mening over de wijze waarop dit is gebeurd en in hoeverre verweerder daarbij de noodzaak om zich door iemand op te laten halen bij klager onder de aandacht heeft gebracht.

5.7 Het college kan evenwel, gelet op de uiteenlopende verklaringen, (zelfs) niet vaststellen of sprake was van een dergelijke noodzaak. Wel staat vast dat klager in staat is gebleken de thuisreis per fiets aan te vangen en dat hij daarbij in eerste instantie door verweerder is begeleid. In het licht van die omstandigheid en het ontbreken van duidelijkheid over de feiten moet ook het derde klachtonderdeel ongegrond worden geacht.

5.8 Om bovenstaande redenen zal de klacht zonder nader onderzoek in al haar onderdelen als kennelijk ongegrond worden afgewezen.

06

De beslissing

Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Den Haag beslist als volgt:

- wijst de klacht af.

Deze beslissing is gegeven op 6 februari 2018 door mr. N.B. Verkleij, voorzitter, dr. J.W. van 't Wout, dr. B. van Ek en R.P. van Straaten, leden-beroepsgenoten, en mr. E.P. de Beij, lid-jurist, bijgestaan door mr. J.W. Rouwendal, secretaris. ■

web

De volledige tekst van deze uitspraak staat op medischcontact.nl/ tuchtrecht. Log in, bekijk deze en eerdere uitspraken en discussieer mee.

Voor meer uitspraken zie tuchtrecht.nl.

OPVALLENDE UITSPRAKEN

● Bedrijfsarts handelt onzorgvuldig

Een werkneemster is uitgevallen voor haar werk. De bedrijfsarts beoordeelt de arbeids(on)geschiktheid en geeft werkhervattingadviezen. De werkneemster is van mening dat de bedrijfsarts onzorgvuldig heeft gehandeld en dient een klacht in.

Volgens het Centraal Tuchtcollege had de bedrijfsarts geen contact hoeven opnemen met de medische behandelaren van de werkneemster, omdat zij bekend was met hun werkwijze en op basis van de beschikbare medische informatie een adequaat oordeel kon geven over de mate waarin de werkneemster in staat was haar eigen werk te verrichten. De bedrijfsarts had wél de spreekuurverslagen moeten verstrekken aan de werkneemster.

Het college vindt dat de bedrijfsarts de schijn heeft gewekt haar onpartijdigheid te verliezen, omdat zij de werkgever heeft bericht dat de werkneemster zonder deugdelijke grond zich heeft afgemeld voor het geadviseerde behandeltraject, terwijl zij elders een behandeling was gestart. Het college acht de opgelegde berisping door het regionaal tuchtcollege te zwaar en vindt een waarschuwing passend.

CTG Den Haag, 21 juni 2018

● Verloskundige informeert onvoldoende over risico's stuitbevalling

Een verloskundige doet een melding bij de inspectie na het overlijden van een baby. De baby lag in stuitligging, maar cliënte wilde desondanks thuis bevallen. De inspectie dient een klacht in bij de tuchtrecht. Het regionaal tuchtcollege stelt dat de verloskundige de vrouw volledig moet informeren over het verschil tussen haar wensen en het beleid bij inachtneming van de geldende adviezen.

Het college oordeelt dat uit het dossier niet blijkt wat de afwegingen zijn geweest van cliënte, welke risico's haar zijn voorgehouden en welke alternatieven zijn genoemd. Daarnaast heeft de verloskundige niet voldaan aan de informatieplicht. Zo blijkt niet dat zij heeft verteld dat het geschatte geboortegewicht van het kindje lager was dan gemiddeld en dat dit het risico van een stuitbevalling groter kon maken. De verloskundige is voorts na tien minuten gestopt met reanimeren terwijl ze had moeten doorgaan totdat de ambulance was gearriveerd. De verloskundige heeft zichzelf reeds uitgeschreven uit het BIG-register en het college legt de maatregel van ontzegging van het recht om wederom in het BIG-register te worden ingeschreven op.

RTG Zwolle, 24 juli 2018

Elke week selecteren KNMG-juristen opvallende uitspraken in het gezondheidsrecht. Een volledig overzicht kunt u vinden op medischcontact.nl/recht Tegen uitspraken van regionale tuchtcolleges kan tot zes weken na de uitspraak nog hoger beroep worden aangetekend.

